

PREMIUM

Willem Janssen werkt in Zeist aan zijn revalidatie. © Ruud Voest

Geblesseerde Utrecht-captain Janssen: ‘Ook lékker als de druk en stress wegvallen’

Willem Janssen (33) had vanavond geblesseerd op de tribune moeten toekijken hoe zijn FC Utrecht de bekerfinale zou spelen tegen Feyenoord. In plaats daarvan zit hij vanmiddag met de kinderen in de tuin. En is er zelfs een bescheiden kans dat hij de finale tóch gaat spelen.

Tim Reedijk 19-04-20, 16:18 Laatste update: 16:37

Door Tim Reedijk

Sluit je ogen en denk aan een bomvolle Kuip – de ene kant vol Utrecht-fans en de andere bezaaid met Feyenoorders. Een sluimerend avondzonnetje op die prachtige grasmatt. De

leuzen van Herman Berkien en Lee Towers die verwoede pogingen doen om elkaar te overstemmen. Aftrap 18.00 uur, inzet de dennenappel. Zo had het allemaal moeten zijn op deze 19 april. Willem Janssen had op de tribune van de Kuip zijn plaatsje in de zon wel kunnen vinden, zoals hij dat vanmiddag ook in zijn achtertuin heeft gevonden. Niks geen bekerfinale.

Het schoot deze week wel even door het hoofd van de geblesseerde aanvoerder van FC Utrecht. Oh ja, zondag. Bekerfinaledag. Niet dat hij de finale zou spelen, maar toch, hij mist 'm ook niet. De nieuwe datum is 12 juli, maar voor die dag heb je garantie tot de voordeur. Mark Rutte kan die datum dinsdag in zijn persconferentie eigenhandig de nek omdraaien. Janssen wacht het rustig af. Vragen krijgt hij wel: ben je fit op 12 juli? „Die kans is heel klein”, vertelt de verdediger. „Maar als de finale naar volgend seizoen gaat, is de kans wel aanwezig dat ik 'm kan spelen. Maar zo denk ik niet, hoor. Ik hoop gewoon dat de finale dit seizoen wordt gespeeld.”

De corona-hectiek heeft de hele sportwereld lamgelegd, maar voor Janssen verandert er in de dagelijkse praktijk weinig. Net als de afgelopen maanden leeft hij in een cocon, bijna kantooresque, met 'werkdagen' van maandag tot en met vrijdag. En: vrije weekenden. Best lekker, vindt Janssen. „Ik heb altijd gezegd dat druk en stress het lastigste van dit vak is. Het is ook lekker als dat wegvalt, daar durf ik best eerlijk over te zijn. Al weegt niets op tegen een euforisch voetbalgevoel.”

Ik ben gewoon terug in de voorbereiding, schrijf dat maar op. Echt hoor.

Willem Janssen

Kruisbandblessure

Het bekerduel waarin Willem Janssen geblesseerd raakte, FC Eindhoven - FC Utrecht (1-2 na verlenging). © BSR Agency

Het herstel van zijn kruisbandblessure voorloopt spoedig voor 'Mister Eredivisie'. Geen speler in de huidige competitie haalde zijn aantallen: liefst 363 eredivisieduels. Tot het knoertharde kunstgras van FC Eindhoven een abrupt einde aan die opmars maakte, op 21 januari in het bekertoernooi. Bedrukte gezichten in de catacomben, die ene vraag die zich stilletjes in de koppen nestelde. Was dit het dan? Immers was het wéér de kruisband, de tweede keer. Zes jaar geleden was het zijn andere knie. Hetzelfde letsel, dezelfde operatie, dezelfde chirurg. En hetzelfde ongebreidelde optimisme om terug te keren.

„Ik heb geen moment de angst dat ik niet meer terugkom op niveau”, zegt Janssen. „Natuurlijk heb ik die vraag in de media gehoord, zelfs de trainer sprak een beetje uit dat het met mijn leeftijd moeilijk wordt. Natuurlijk heb ik me afgevraagd wanneer ik terugkom, of de ploeg dan draait, of er nog plek voor me is. Al heb je een hoop laten zien; er kan zomaar iemand anders op je plek staan. Dat speelt in de eerste week echt wel door je hoofd. Net als die bekerfinale, dat je ineens beseft: jemig, die ga ik missen. Dat ik volgend jaar nog een contract heb, geeft wel heel veel rust.”

Janssen hoopt in de voorbereiding op het nieuwe seizoen aan te kunnen sluiten, zijn ideaalbeeld als het coronavirus de voetbalkalender niet nog verder overhoop schopt. Tot die tijd gaat het niet meer om drie punten, maar of de knie al wat verder kan buigen. „Dat wordt gewoon je sport, of zo. Best wel gek. Ik kon in de eerste weken van mijn blessure ook goed naar een wedstrijd van FC Utrecht kijken zonder te denken: ik wil daar staan. Ik mis niet dagelijks de veldtraining, maar het is wél een overwinning als je je eerste stap weer op het veld hier in Zeist zet. Daar haal ik veel voldoening uit.”

Tot hij weer fit is én de voetbalcompetities in welke hoedanigheid dan ook hervat kunnen worden, blijft het dromen over een parallel universum, over zorgeloze voetbaltijden in een wereld waar het coronavirus geen rol speelt, daar waar Janssen die pure voetbaleuforie weer door z'n aderen kan voelen stromen. Twijfels of dat ooit nog gaat gebeuren? Welnee. „Leeftijd hoeft niks te zeggen, ik voel me hartstikke fit en ik heb de laatste vier seizoenen alles gespeeld”, zegt Janssen. Dan, lachend: „Ik ben gewoon terug in de voorbereiding, schrijf dat maar op. Echt hoor.”

© Pim Ras Fotografie